

*) Ю^ѣ АЛЕ^ѣЗАН^ѣ В ХА^ѣ БГА БЛАГ^ѣВЪРЕНЬ ѿ Н СА-
МОДР^ѣЖЕЦЬ ВСѢ^ѣ † БЛАГО^ѣМЬ Н ГРКО^ѣ †

† Црь поклѣ , Добромиръ писа к'Сергевнцн , дѣ , ѿ
днѣ, в сѣ . †

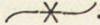
№ 6

Рилска грамота отъ Иванъ Шишмана,

21 септемврий 1378 год.

Грамотата е хрисовулъ, дадена отъ Иванъ Шишмана на Рилския манастиръ, гдето се и съхранява. Писана е на пергаментъ, 130×22 см., съ полууставъ. Главнитѣ букви и едриятъ завързанъ подписъ на царя сж съ киноваръ. На грамотата е прикаченъ на копринени нишки златенъ печатъ. Бидейки по-достъпенъ, тоя паметникъ бѣ издаванъ много пжти. Всички издания обаче съдържатъ повече или по-малко грѣшки; не е лишено отъ грѣшки дори най-вѣрното издание у Илински, който не е виждалъ оригинала, а си е служилъ съ фотографска снимка.

Ако и автентична и неоспорвана отъ никого, грамотата усьмни историка Г. Баласчевъ, който дори заяви, какво „тоя хрисовулъ е прѣписанъ въ 1734 год. 12 септември отъ иеромонаха Партения, както туй се установява отъ скорописната приписка въ сжщия хрисовулъ“ (Минало, III, 286, 287; VI, 400). Баласчевъ се е заблудилъ. Бележката подъ грамотата отъ 1734 г. е отъ ржката на силистренеца Партений Павловичъ; за грамотата тамъ се казва ѿ насто^ѣѣцѣ хр^ѣсов^ѣулъ или златн^ѣю печ^ѣѣ бла^ѣжен^ѣнаго ц^ѣр^ѣѣ І^ѣо^ѣан^ѣна Шишмана близъ раз^ѣрѣшеніѣ, пр^ѣеписа^ѣхъ ѣго на хар^ѣт^ѣію да бы тако^ѣвое бл^ѣгодѣ^ѣѣніѣ ц^ѣр^ѣское не пришло во заб^ѣв^ѣніѣ. Съ други думи, Партений като дошълъ на поклон^ѣніѣ ст^ѣго о^ѣца І^ѣо^ѣан^ѣна, пр^ѣеписалъ си на хар^ѣт^ѣію кожения хрисовулъ, който билъ изложенъ на опасностъ — близъ раз^ѣрѣшеніѣ, та така да се не забрави за благодеянията на царъ Шишмана. Павловичъ, познатъ съ безбройнитѣ си скитания изъ Балканския полуостровъ и

*) Ржка държи кръстовиденъ скиптеръ, около който стоятъ буквитѣ ѿ с хс ѿ к. На ржкава на ржката белегъ .